

POSTANOWIENIE

9 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 9 kwietnia 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa W.N.

przeciwko A. w D.

z udziałem interwenienta ubocznego T. S.A. w W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej W.N.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z 31 lipca 2023 r., I ACa 438/22,

1) odrzuca skargę kasacyjną,

**2) oddala wniosek A. w D. oraz wniosek interwenienta
ubocznego po stronie pozwanego T. S.A. w W. o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

[M.O.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 31 lipca 2023 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie w sprawie z powództwa W.N. przeciwko A. w D. z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej: T. S.A. w W. o zapłatę, na skutek apelacji powoda oraz apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z 29 marca 2022 r., I C 718/14, na skutek apelacji powoda zmienił wyrok Sądu I instancji w punkcie II w ten sposób, że dodatkowo zasądził kwotę 9000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 marca 2017 r. do dnia zapłaty (pkt I); na skutek apelacji

pozwanego zmienił wyrok Sądu I instancji w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie w ten sposób, że określił datę początkową naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie na dzień 14 marca 2017 r. i oddalił powództwo co do odsetek ustawowych za opóźnienie w pozostałym zakresie (pkt II); oddalił obie apelacje w pozostałym zakresie (pkt III); zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym (pkt IV).

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu II instancji, zaskarżając ten wyrok „w zakresie oddalającym apelację Powoda co do kwoty 78840 zł tytułem odszkodowania, a także co do żądania zasądzenia dożywotniej renty w wysokości po 1300 zł miesięcznie począwszy od miesiąca lipca 2014 roku płatnej do dziesiątego dnia każdego następującego po sobie miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat jeszcze niewymaganych, waloryzowanej corocznie 1 marca każdego roku o wskaźnik corocznej waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych wyliczany na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jak też w zakresie zmiany orzeczenia Sądu I instancji w pkt I i II co do odsetek ustawowych za opóźnienie, w ten sposób, że określono datę początkową naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie na dzień 14 marca 2017 roku i oddalenia powództwa co do odsetek ustawowych za opóźnienie w pozostałym zakresie”.

W ramach wniosków skargi „w zakresie rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w Lublinie co do zmiany orzeczenia Sądu I instancji w pkt I i II, co do odsetek ustawowych za opóźnienie, w ten sposób, że określono datę początkową naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie na dzień 14 marca 2017 roku i oddalenia powództwa co do odsetek ustawowych za opóźnienie w pozostałym zakresie” powód wniósł o „uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie apelacji Pozwanego i zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu według norm przepisanych” natomiast „w zakresie rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w Lublinie co do oddalenia apelacji powoda” skarżący wniósł o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Lublinie i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania temu Sądowi w innym składzie”.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że wniesiona przez niego skarga kasacyjna ma być oczywiście uzasadniona.

Pozwany oraz interwenient uboczny po stronie pozwanego złożyli odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda, w których wniesli o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna wniesiona przez powoda podlegała odrzuceniu.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a zarazem kwalifikowanym pismem procesowym o ściśle określonej przez ustawę treści.

Poza spełnianiem ogólnych wymagań dla pisma procesowego, skarga kasacyjna powinna również zawierać prawidłowo sformułowane elementy konstrukcyjne określone w art. 398⁴ § 1 pkt 1-3 k.p.c. Jednym z tych elementów jest wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Braki w zakresie elementów konstrukcyjnych skargi, a więc również w zakresie jej wniosków, skutkują odrzuceniem skargi *a limine* bez uprzedniego wezwania o usunięcie dostrzeżonych braków (postanowienie SN z 24 października 2022 r., I CSK 3656/22). Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1-3 k.p.c. (postanowienie SN z 24 czerwca 2022 r., I CSK 2657/22).

Bezwzględnie wymagane jest również, by zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane a brak takiej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej (postanowienie SN z 14 grudnia 2022 r., I CSK 2432/22). Rozbieżność między wskazanym w skardze kasacyjnej zakresem zaskarżenia orzeczenia, od którego została ona wniesiona, a żądaniem skargi *ab initio* wyklucza możliwość merytorycznego rozpoznania wniesionego środka zaskarżenia przez Sąd Najwyższy. Nie jest bowiem możliwe

sprecyzowanie zakresu kontroli kasacyjnej oczekiwanego przez skarżącego (postanowienie SN z 8 grudnia 2023 r., I CSK 5475/22).

W przypadku pierwszego z przywołanych wyżej wniosków skargi mamy do czynienia z tego rodzaju rozbieżnością. Wniosek ten odnosi się bowiem do wskazanej przez powoda części zaskarżonego wyroku, jednak zgodnie z tym wnioskiem powód domaga się uchylenia i zmiany zaskarżonego wyroku w całości. Ponadto, wnosząc o orzeczenie co do istoty sprawy powód nie wskazał, w jakim zakresie Sąd Najwyższy miałby oddalić apelację pozwanego.

Odnosząc się natomiast do drugiego wniosku sformułowanego w skardze Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że skarżący w ogóle nie wskazał, w jakim zakresie zaskarżony wyrok miałby zostać uchylony. Tymczasem w świetle art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. konieczne jest oznaczenie w skardze zakresu, w jakim zaskarżony wyrok ma zostać uchylony lub uchylony i zmieniony, albo wprost, albo co najmniej przez jednoznaczne odesłanie do prawidłowo określonego zakresu zaskarżenia. Sąd Najwyższy nie ma możliwości ustalania za stronę skarżącą tego, czy żądanie w skardze uchylenia i zmiany zaskarżonego wyroku miałyby oznaczać wyrok jako całość, czy wyrok w zaskarżonej (lub jeszcze innej) części (zob. np. postanowienie SN z 26 września 2022 r., I CSK 1563/22). Określenie zakresu zaskarżenia oraz wnioski o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowią przedmiot odrębnych wymogów formalnych skargi kasacyjnej, co oznacza, że strona powinna w obu tych kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko (zob. np. postanowienia SN: z 20 kwietnia 2022 r., I CSK 2268/22; z 18 maja 2023 r., II CSKP 1087/22).

Sąd Najwyższy nie jest ponadto uprawniony do tego, aby w sytuacji, w której strona nie wskaże w skardze kasacyjnej zakresu, w jakim zaskarżony wyrok miałby zostać uchylony, samodzielnie przyjmować, że domaga się uchylenia orzeczenia w zakresie wynikającym ze wskazanego w skardze kasacyjnej zakresu zaskarżenia. W świetle regulacji k.p.c. to obowiązkiem skarżącego jest dokładne określenie zakresu oczekiwanego uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji. Jednocześnie w niniejszej sprawie brak było podstaw do uwzględnienia

wniosków pozwanego oraz interwenienta ubocznego po stronie pozwanego o zasądzenie na ich rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Wnioski te, zgłoszone w odpowiedziach na skargę, zostały powiązane z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie z wnioskiem o jej oddalenie. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie - innymi - rozstrzygnięciami. Pełnomocnicy pozwanego oraz interwenienta ubocznego po stronie pozwanego nie wniesli o odrzucenie skargi kasacyjnej, a takie rozstrzygnięcie zapadło w niniejszej sprawie (postanowienia SN: z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12; z 14 kwietnia 2023 r., I CSK 3486/22).

SSN Kamil Zaradkiewicz

[[M.O.]

[a.ł]